

Ludzie pracy na cześć 22 Lipca

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW 1 KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 167 (3419) ROK XI

ŁÓDŹ, PIĄTEK, 15 LIPCA 1955 ROKU

CENA 15 GR

66 państw weźmie udział
w międzynarodowej konferencji
w sprawie pokojowego wykorzystania
energii atomowej

Powązne sukcesy w realizacji Czynu Lipcowego osiągnęli robotnicy przodujący Zakładów Przemysłu Wełnianego im. Kasprzaka.

Przed spotkaniem wielkiej czwórki

Skład radzieckiej delegacji rządowej na konferencję w Genewie

Agencja TASS donosi: Rada Ministrów ZSRR zatwierdziła skład radzieckiej delegacji rządowej na konferencję szefów rządów czterech mocarstw w Genewie.

W skład delegacji wchodzi: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin (przewodniczący delegacji), członek Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. S. Chruszczow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, minister Obrony ZSRR, marszałek Związku Radzieckiego G. K. Żukow, pierwszy zastępca ministra Spraw Zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko.

(Różowej Willi) w pobliżu Pałacu Narodów.

Prezydent Eisenhower zaimponuje wyjątkowo pewnego przemysłowca genewskiego wille „Chateau Dreux” na wybrzeżu Jeziora Genewskiego. Wille tę, zbudowaną z białego kamienia...

(Dalszy ciąg na str. 2)

O ZADANIACH w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu, postępu technicznego i usprawnienia organizacji produkcji

Uchwała Plenum KC KPZR powzięta 11 lipca 1955 roku, na podstawie referatu tow. N. A. Bulganina

— PATRZ STR. 2

UROCZYSTOŚCI w dniu Święta Lipcowego

W całym kraju, w miastach, ośrodkach i wsiach, trwają przygotowania do Święta Odrodzenia — 22 Lipca. Obchody, które połączone będą z zakończeniem roku 10-lecia Polski Ludowej, zapowiadają się bardzo uroczyste. Centralne uroczystości odbędą się w Warszawie.

W przeddzień Święta Odrodzenia naród polski otrzyma do użytku dar narodów Związku Radzieckiego — Pałac Kultury i Nauki im. J. Stalina w Warszawie. W godzinach wieczornych w sali kongresowej Pałacu Kultury i Nauki odbędzie się centralna akademicka.

Uroczyste obchody będzie lud stolicy oraz dziesiątki delegacji ze wszystkich stron Polski dzień 22 Lipca. Przed południem, nowożytna ulica — ulica Marszałkowska — przed Pałacem Kultury i Nauki przebiegać będzie defilada wojskowa oraz wielki pochód młodzieży i sportowców.

Po południu — zgodnie z wieloletnią już tradycją naszych świąt narodowych — na wszystkich placach Warszawy, w ogrodach, na nadwiślańskich bulwarach odbędą się dziesiątki zabaw, występów z udziałem najlepszych artystów warszawskich teatrów, występów zespołów artystycznych, wieczorów organizatorzy przygotowują wielki pokaz ogni sztucznych nad brzegami Wisły.

We wszystkich miastach, ośrodkach i wsiach w godzinach popołudniowych 22 Lipca odbędą się barwne festyny i zabawy ludowe. Przygotowywane są również atrakcyjne imprezy sportowe i kulturalne.

W dniach 20 i 21 bm. w całym kraju odbędą się uroczyste sesje rad narodowych wszystkich szczebli, na których zostanie podsumowany dorobek 10 lat władzy ludowej na danym terenie.

DELEGACJE TOWARZYSTW PRZYJAZNI I WSPÓŁPRACY Z POLSKĄ PRZYBYŁY NA UROCZYSTOŚCI 22 LIPCA

Na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą przybyły do naszego kraju — podobnie jak w latach ubiegłych — liczne delegacje towarzyszące przyjaźni z Polską, działających w Anglii, Austrii, Finlandii, Francji, Niemczech, Republice Federalnej, Szwecji i w Włoszech. Zaproszeni delegaci po zwiedzeniu kraju i zapoznaniu się z rozwojem naszego życia gospodarczego i kulturalnego — wezmą udział w centralnych uroczystościach z okazji święta 22 Lipca, które odbędą się w Warszawie.

W dniu święta narodowego

Przyjęcie w ambasadzie francuskiej w Moskwie

Dnia 14 bm. z okazji święta narodowego Francji ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Republiki Francuskiej w ZSRR wydał przyjęcie.

Na przyjęciu obecni byli: N. A. Bulganin, N. S. Chruszczow, E. M. Kaganowicz, G. M. Malenkow, A. I. Mikołaj, W. M. Molotow, M. G. Pierwuchin, przewodniczący komisji spraw zagranicznych Rady Narodowej Rady Najwyższej ZSRR T. D. Szepilow i inni.

W przyjęciu wzięli także udział szefowie przedstawicielstw dyplomatycznych, akredytowanych w ZSRR oraz pracownicy ambasady i misji.

Włochy

PROGRAM rządu Segni'ego

RYM, 14. 7. Dnia 13 lipca premier Segni przedstawił Izbie Posłów parlamentu włoskiego program nowego rządu.

Oświadczył on, że rząd zamierza przeprowadzić szereg reform wewnętrznych, szczególnie w dziedzinie podatkowej, rolnictwa, aparatu państwowego, systemu wyborczego i in. Następnie powiedział, że rząd zamierza poświęcić „szczególną uwagę odnowieniu i odnowieniu siłom zbrojnym”.

Segni podkreślił niepomyślny stan budżetu państwowego i konieczność oszczędności. Przechodząc do zagadnień polityki zagranicznej, Segni oświadczył, że rząd będzie kontynuował politykę „zjednoczonej Europy” i potwierdził swe przywiązanie do bloku atlantyckiego. Powtórzył on fałszywą tezę zwolenników polityki „z pozycji siły”, mówiąc, że blok atlantycki wraz z unią zachodnią — europejską „przyczyniają się do osłabienia napiecia”. Jednocześnie Segni stwierdził, że Włochy opowiadają się za rokowaniami przedstawicieli czterech wielkich mocarstw w Genewie oraz za porozumieniem w sprawie kontroli i ograniczenia zbrojeń.

Po przemówieniu w Izbie Posłów, Segni udał się do senatu, gdzie z kolei przedstawił program swego rządu.

Dnia 14 bm. rozpoczęła się w Izbie Posłów debata nad programem rządu.

Bogaty program imprez w Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Wśród licznych imprez, przygotowywanych przez Wojewódzką Komisję Wykonawczą Obchodu Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, odbędzie się zlot mierzowniców w Łodzi.

Wznową w nim udział chłopów — mierzowniców, członków Szkoły Kół Przyjaciół ZSRR, stowarzyszenia rolników, którzy w ramach Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, odbędzie się zlot mierzowniców w Łodzi.

Dla spopularyzowania wyników zlotu i upowszechnienia radzieckich doświadczeń w rolnictwie Woj. Zarząd Rolnictwa i ZSCh — przy szerokim współudziale innych instytucji i organizacji, urządzą Festywny Przyjazd w Kutnie, Rawie i Wielun. Festyny, połączone będą z wystawą eksponatów oraz kiermaszem kszątek rolniczych.

Ciekawą imprezą będzie dekada radzieckiej racjonalizacji i techniki. W czasie jej trwania, staraniem WRZZ i zarządów okręgów poszczególnych związków zawodowych, NOT, przy współudziale DOSZ i Politechniki Łódzkiej — odbędą się wojewódzkie narady: włóknarzy — w kombinacie bawełnianym im. Nowotki w Piotrkowie (z udziałem robotników z Zambrowa, woj. łódzkiego), chemików — w Zgierzu, metalowców i kolejowców — w Brzezinach. Narady spopularyzują radzieckie doświadczenia i metody, stosowane w walce o wzrost wydajności pracy, oszczędność i obniżkę kosztów.

25 września odbędzie się wojewódzka konferencja kobiet — przewodniczący i racjonalizatorów produkcji, przedstawicieli kół gospodyń, zespołów hodowlanych i czytelników.

DELHI, 14. 7. Jak donosi dziennik „Hindustan Standard”, dnia 13 bm. minister Spraw Wewnętrznych Indii Pant wydał na cześć premiera Nehru nieoficjalne przyjęcie, na którym obecni byli prezydent Indii Prasad, wiceprezydent Radhakrishnan i członkowie rządu.

Podczas przyjęcia Nehru podzielił się z obecnymi wrażeniami ze swojej podróży do Związku Radzieckiego i innych krajów. Podkreślił on szczególnie, że wszędzie, gdzie był, zaobserwował powszechne dążenie do pokoju.

Omawiając swą podróż do Związku Radzieckiego, Nehru oświadczył, że przyjaźń, z jaką go witano była bezwzględnie szczera. Premier Indii podkreślił wysoki poziom przemysłowego Związku Radzieckiego i mechanizacji szeroko stosowanej nie tylko w przemyśle, lecz także w rolnictwie.

Szczególną uwagę premiera Nehru zwróciła troska o wypoczynek dla dzieci robotników, jaką stwierdził podczas podróży po Związku Radzieckim.

Rząd boński zajmie stanowisko wobec oświadczenia agencji TASS

Jak podaje zachodnio-niemiecka agencja prasowa DPA, rząd boński ustosunkuje się w sobotę do oświadczenia agencji TASS w sprawie zjednoczenia Niemiec. Przypuszcza się, że Adenauer oświadczenie złoży deklarację w tej sprawie w Bundestagu.

Jak donosi ośrodek informacyjny ONZ w Genewie, 66 krajów wyraziło już zgodę na wzięcie udziału w międzynarodowej konferencji w sprawie wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych, która odbędzie się w Genewie, w dniach 8—20 sierpnia br.

Przygotowaniami do konferencji kieruje grupa składająca się z 17 przedstawicieli różnych krajów, na czele której stoi sekretarz generalny międzynarodowej konferencji w sprawie wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych, prof. U. Whitman (USA) i jego zastępca W. Wawilow (ZSRR).

W województwach lubelskim i kieleckim

Koszenie żyta rozpoczęte

Chłopi kilku wsi w województwach lubelskim i kieleckim, gospodarujący na lekkich glebach, rozpoczęli już koszenie żyta.

Na Lubelszczyźnie pierwsze pół hektara żyta wykoszył Henryk Kobiak, matorny chłop z gromady Rogów, w pow. Opatów. Do koszenia żyta przystąpił również niektóry chłop z gromady: Wilków, Nielezów, Kaliszany, leżących — podobnie jak Rogów — w dolinie Wisły.

Pierwsz w woj. kieleckim koszenie żyta rozpoczął rolnik ze wsi: Rzedzianowice, Pławno i Orłów w pow. Miejskiej Górze.

XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie

NA ZDJĘCIU: fragment halli polskiego przemysłu lekkiego

Zabłyśnie światło ELEKTRYCZNE w Grocie Mroźnej

ZAKOPANE, 14. 7. Komitet do Spraw Turystyki przesłał odpowiednie kredyty na elektryfikację Groty Mroźnej w Dolinie Kościeliskiej. Jeszcze w tym miesiącu rozpoczną się prace nad uprządkowaniem turystów tej pięknej groty.

Bezprawny proces KPD wywołuje zdecydowane protesty szerokich warstw ludności Niemiec zachodnich

Dnia 12 lipca na procesie Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) wygłosił przemówienie reprezentujący tę partię przed trybunałem prof. Kroeger.

Oświadczył on, że w 1933 r. faszyzm hitlerowski rozpoczął swą drogę do terroru antykomunistycznego, od którego przeszedł do terroru wobec wszystkich sił demokratycznych, występujących przeciwko reżimowi faszystowskiemu. „Fakty te znane są wszystkim — powiedział prof. Kroeger — z niedawnej przeszłości Niemiec, jednak mimo to wytworzyła się obecnie sytuacja, w której Komunistyczna Partia Niemiec znalazła się przed sądem i dąży do zakazania jej działalności za to, że broni podstawowych interesów narodu niemieckiego”.

Kroeger podkreślił, że KPD przeciwstawia polityce wzbrania agresywnego Wehrmachtu politykę, której celem jest demokratyczne zjednoczenie Niemiec poprzez osiągnięcie wzajemnego zrozumienia, politykę pokojowego współistnienia wszystkich narodów i państw.

Kroeger wytknął, że proces wytoczony został KPD nie dlatego, że polityka i działalność

Wilk... na ulicach Bydgoszczy

Przed kilku dniami o godzinie 3 nad ranem pełniący służbę milicjant Eugeniusz Grobowski straszył na ulicy Kijowskiej w Bydgoszczy dużego wilka. Wilk ten od kilku tygodni dowolił się we znaki mieszkańcom ulic położonych w pobliżu lasu, na Jeżówku. „Spoczęł” swoje wilk odbywał znowa między godziną 21 a 4 rano.

Jak twierdzi śledczy, wilk przywędrował na Pomorze z lasów olęchskich.

W Dzierżbicach rozpoczęto już sprzęt jęczmienia

Po deszczowej nocy nastał pogodny ranek. Od samego świtu na polu stacji selej’ji roślin w Dzierżbicach, w powiecie kutnowskim, wśród dorodnego jęczmienia ozimego widać krzątających się ludzi. To kosiarze Eugeniusz Nowak, Stefan Gałgankiewicz, Stanisław Kwiatkowski i Marian Stodkiewicz tną jęczmień, przygotowując na skrajach pola miejsce, z którego zaczną ciąć maszyny. Za każdym zamachem — padają ciężkie kłosa, a za kosiarzami pozostaje szeroki pas rżyska.

Stońce wzeszło już nad horyzontem, gdy spoza kręgu na polną drogę wjechały traktory, ciągnące za sobą kłokoczące snopowózki.

Traktor prowadzony pewną ręką Wacława Kamińskiego pełźnie po rżysku i już snopowózka zaczyna się w łan jęczmienia, sprawiając, że kłosa leżą na ziemi.

się rażnie, by do zmroku zakończyć stawianie mendli. Wśród kobiet prym wiodła Maria Koczyńska, która uwija się po polu, stawiając dorodne snopy w równe rzędy. Nie pozostają za nią w tyle Janina Brudnicka, Maryla Falszewska czy Anna Feter.

W ciągu jednego dnia w Dzierżbicach zakończono prace przy cięciu jęczmienia. 25 ha — jak okiem sięgnąć — znaczą równo w rzędach kopy, ustawione na świetnym ściernisku.

Na drodze prowadzącej ku zabudowaniom pykają traktory. To powracają z pola traktorysty na zastawionym odpocznym. Jutro czeka ich znowu wyłożona praca przy podorywkach i siewie poplonów. Wiadomo, im więcej niej wrzucą ziarno w ziemię — tym więcej będzie paszy dla bydła. Dlatego traktorysty nie będą zwlekać i do siewu poplonów przystąpią już jutro rano. Tak zakończył się pierwszy dzień żniwa w Dzierżbicach. Cała zaloga gospodarstwa zdążyła w tym dniu egzaminiować, na celująco,

Wyrok w procesie grupy szpiegów wywiadu amerykańskiego i angielskiego

Dnia 14 bm. Wojskowy Sąd Garnizonowy w Warszawie ogłosił wyrok w rozpatrywanej na sesji wyjazdowej w Ostrowcu sprawie grupy szpiegów wywiadu amerykańskiego i angielskiego.

Sąd skazał oskarżonych Napoleona Roberta Idzikowskiego i Wiesława Idzikowskiego na kary śmierci, oskarżonego Adama Stępnia na karę dożywotniego więzienia, oskarżonego Wiesława Idzikowskiego i Sabinę Kozę na kary po 9 lat więzienia, a oskarżonego Józefa Kasprzaka na karę 7 lat więzienia.

Czyn melioracyjny chłopów

Chłopi z 15 gromad pow. puckiego, zobowiązali się dla uczczenia święta 22 Lipca pomóc grupie melioracyjnej przy osuszaniu łąk w Mościcach Błotach, usypać groble na rzece Rędzie i kanale potchowskim, wybrukować przejazd przez most, wykarzować krzaki, nawieźć ziemię na drobne roboty ziemne.

NA ZDJĘCIU: chłopi i spółdzielcy z Mrzeżyna i Zdzistrowa, realizując podjęte zobowiązania, zwożą ziemię na groble kanalu potchowskiego.

O zadaniach w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu, postępu technicznego i usprawnienia organizacji produkcji

Uchwała plenum KC KPZR powzięta 11 lipca 1955 r. na podstawie referatu tow. N. A. Bułganina

O niektórych wynikach pracy przemysłu

Plenum KC KPZR podkreśla, że w latach, które minęły od XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przemysł socjalistyczny osiągnął znaczne sukcesy. Plan pięcioletni wykonany został w zakresie globalnej produkcji przemysłu do 1 maja 1955 r., tj. w ciągu czterech lat i czterech miesięcy. Jest to wielkie zwycięstwo narodu radzieckiego w walce o umocnienie potęgi ekonomicznej państwa radzieckiego, o dalszy postęp naszego kraju na drodze do komunizmu.

Poważne są sukcesy przemysłu ciężkiego, będącego podstawą rozwoju całej gospodarki narodowej, nieustannego wzrostu dobrobytu mas pracujących i umocnienia potęgi obronnej kraju. Produkcja środków produkcji wzrosła do końca 1955 r. w porównaniu z rokiem 1950 o najmniej o 84 proc. i stanowiła 70 proc. całej produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego.

Globalna produkcja przemysłu budowy maszyn zwiększyła się w 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 przeszło dwukrotnie, a w porównaniu z rokiem 1940 — 4,6 raza.

Wzrost produkcji budowy maszyn umożliwił podniesienie poziomu me-

chanizacji ciężkich i pracochłonnych robót w bardzo ważnych gałęziach przemysłu i w rolnictwie. Obecnie na polach kółchozowych i sochozowych pracuje 2 razy więcej traktorów, kombajnów zbożowych i innych maszyn rolniczych niż w roku 1940.

Na podstawie wszechstronnej rozbudowy przemysłu ciężkiego rozwój się przemysłu lekkiego i spożywczego. Poziom produkcji towarów powszechnego użytku przewyższyła w roku 1955 poziom produkcji z roku 1950 o 73 proc., wobec 65 proc. przewidzianych w planie 5-letnim.

Wyniki pracy przemysłu, w ciągu ostatnich lat potwierdzają słusność generalnej linii naszej partii w sprawie przynależności przemysłu ciężkiego.

Przemysł ciężki powinien również nadal rozwijać się szybciej niż inne gałęzie gospodarki narodowej. W tym celu niezbędna jest stała realizacja postępu technicznego w gospodarce, pełniejsze wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych, nieustanne zwiększanie twórczości i inicjatywy mas i osiągnięcie na tej podstawie szybkiego i wydajnego wzrostu wydajności pracy.

O dalszy postęp techniczny w przemyśle

Partia komunistyczna i rząd radziecki troszczy się stale o rozwój rodzimej nauki i techniki. W naszym kraju realizuje się konsekwentnie techniczne doskonalenie przemysłu, transportu, budownictwa i rolnictwa; wprowadza się do produkcji najnowsze osiągnięcia automatyki, telemechaniki, radiotechniki i elektroniki.

Równocześnie jednak w szeregu gałęzi przemysłu niezwykle doniosłe osiągnięcia nauki i techniki wprowadza się zbyt wolno, a posiadane rezerwy przemysłu wykorzystuje się słabo.

Plenum KC KPZR uważa, że główne przyczyny niezadowalającego wprowadzania nowej techniki do gospodarki narodowej, to nie dość sprawne kierowanie przez ministrów i kierowników resortów pracami nad budową i stosowaniem nowych maszyn, mechanizmów, przyrządów i aparatury, stosowaniem nowych rodzajów materiałów i najnowszych technologii, zarozumiałe i nastroje samouspokojenia wśród wielu pracowników przemysłu, zajmujących kierownicze stanowiska, utrata przez nich poczucia odpowiedzialności za powierzony im zadania.

Plenum KC KPZR postanawia: Uznać, że najważniejszymi zadaniami organizacji partyjnych, radzieckich i gospodarczych w dziedzinie przemysłu jest na równi z zapewnieniem wykonania planu gospodarki narodowej — jak największe podniesienie poziomu technicznego produkcji. Podstawowym warunkiem rozwiązania tego zadania powinno być zdecydowane zwiększenie tempa zastosowania udoskonalonych technicznych we wszystkich gałęziach przemysłu.

Uznać za konieczne rozwiniecie na szeroką skalę prace naukowo-badawcze i projektowo-konstrukcyjne.

Zobowiązać ministrów, kierowników resortów i dyrektorów przedsiębiorstw do opracowania i reali-

O rozszerzenie specjalizacji i kooperacji w przemyśle

Plenum KC KPZR podkreśla, że specjalizacja i kooperacja zakładów przemysłowych jako najbardziej oszczędna i celowa forma organizacji produkcji nie rozwijają się jeszcze w dostatecznym stopniu.

W ministerstwach, urzędach centralnych i zakładach przemysłowych bardzo słabo prowadzi się prace zmierzające do ujednolicenia i normalizacji wyrobów zespołów i części.

Plenum KC KPZR postanawia: Zobowiązać ministrów, urzędy centralne i rady ministrów republik związkowych do usunięcia wymienionych niedociągnięć i do zapewnienia szerokiej specjalizacji przedsiębiorstw przy równoczesnym organizowaniu masowo-półkowej produkcji i kooperacji w przemyśle.

Zobowiązać ministrów, urzędy centralne, Państwowy Komitet Planowania ZSRR, Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR do podjęcia kroków w celu rozszerzenia nomenklatury standardowych, znormalizowanych i ujednoliconych części, zespołów i wyrobów oraz w celu zorganizowania ich produkcji w wyspecjalizowanych zakładach przy zastosowaniu najnowocześniejszej technologii.

Uznać za konieczne uporządkowanie gospodarki remontowej, dając do tego, aby w zasadzie remonty sprowadzały się do czynności wymiany części, zespołów i agregatów.

Zobowiązać Ministerstwo Budowy Samochodów, Traktorów i Maszyn Rolniczych, Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i inne ministerstwa oraz Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR i Państwowy Komitet Planowania ZSRR, aby uporządkowały produkcję części zamiennych do traktorów, maszyn rolniczych i samochodów, mając na u-

kiem 1940 prawie dwukrotnie. Na tej podstawie płace realne robotni-

ków i urzędników w przemyśle wzrosła w 1955 r. w porównaniu z poziomem przedwojennym o przeszło 90 proc. Zapewni się to przede wszystkim dzięki wprowadzaniu do produkcji najnowocześniejszych maszyn i mechanizmów, dzięki doskonaleniu technologii i organizacji produkcji, podnoszeniu poziomu kulturalnego i technicznego robotników i pracowników inżynierów-techników oraz dzięki rozwojowi współzawodnictwa socjalistycznego.

Jednakże ministerstwa i przedsiębiorstwa nie wykorzystują wszystkich istniejących w przemyśle rezerw w celu podnoszenia wydajności pracy.

Potężną siłą przełamującą stare i zacofane normy oraz wysuwającą nowe produkcyjne normy i metody pracy jest współzawodnictwo socjalistyczne. Jednakże niektórzy działacze gospodarczy, jak również niektóre organizacje partyjne i związki zawodowe, by podjąć niezbędne kroki w celu usprawnienia pracy związków zawodowych w dziedzinie kierowania współzawodnictwem socjalistycznym, usuniecie formalizmu w tym zakresie, szerzenie rozpowszechniania doświadczeń produkcyjnych robotników i nowatorów produkcji, umocnienia dyscypliny pracy, by zwiększyć wydajność pracy oraz dobrobyt robotników i urzędników.

Związki zawodowe powinny aktywnie usuwać niedociągnięcia w normowaniu pracy i płacy. Bardziej wytrwale zwalczać biurokratyczny stosunek do pracy i bytu robotników i urzędników, czuwając nad przestrzeganiem przez organizacje gospodarcze umów zbiorowych.

Kierując się uchwałami partii i wskazaniami wielkiego Lenina o roli związków zawodowych jako szkoły komunizmu, należy podnieść pracę związkową na nowy, wyższy poziom.

Doskonalenie kierowanie przemysłem

Plenum KC KPZR postanawia: Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitetów krajowych, obwodowych, miejskich i rejonowych partii, grupy partyjne Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, komitety centralne związków zawodowych i ich organy terenowe do akcentowania uwagi na usunięciu istniejących niedociągnięć w organizacji i normowaniu pracy, do uporządkowania sprawy płacy, do poprawy warunków pracy i bytu robotników, aby wydajność pracy w przemyśle stale wzrastała, oraz do zapewnienia na tej podstawie

zwiększenia, a tam gdzie jest to potrzebne do zlikwidowania drobnych wydziałów i oddziałów.

Uznać za konieczne rozszerzenie uprawnień dyrektorów, kierowników wydziałów i majstrów w przedsiębiorstwach.

Kontynuować prace nad przekazywaniem poszczególnym republikom kompetencji co do części przedsiębiorstw przemysłowych ogólnozwiązkowego, znajdujących się na terytorium tych republik, jak również nad przeniesieniem siedzib centralnych zarządów, trustów, instytutów naukowych - badawczych i biur projektowych z Moskwy, Leningradu i stolic republik związkowych do ośrodków, w których koncentrują się zakłady odnoszących gałęzi przemysłu.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitety krajowe i obwodowe partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by konsekwentnie wcielali w życie leninowskie zasady kierownictwa państwowego, zdecydowanie usprawniali kierowanie przemysłem, podwyższali kres biurokratyzmu i nieodpowiedzialnego stanowiska do swoich zadań. Ministrów i urzędy centralne winny zastępować się pracą organizacyjną i nadzorem nad inspekcją zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń i budów, ogólnym nadzorem nad realizacją planu produkcyjnego i technicznego i osiągnięciem nauki i techniki. Należy kontynuować prace nad ulepszeniem struktury kierownictwa przemysłu, zlikwidowaniem zbędnych ogniw organizacyjnych między ministerstwami a przedsiębiorstwami, zbliżeniem aparatu administracyjnego do produkcji, maszyn, aby aparat ten stał się bardziej oszczędny, jak najbardziej elastyczny, operatywny i elastyczny.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, kierowników centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw do usunięcia niedociągnięć w kierowaniu produkcją, zlikwidowania zbędnych ośrodków w administracji zakładów przemysłowych i w produkcji, połączenia kadr kierowniczych, zasilenia przedsiębiorstw, instytutów naukowych - badawczych i biur projektowych - konstrukcyjnych wysoko wykwalifikowanymi pracownikami, zdolnymi do zapewnienia nieustannego rozwoju i wprowadzenia nowych technik oraz umiennego kierowania produkcją.

Polecić ministrom, kierownikom urzędów centralnych, organizacjom partyjnym i radzieckim, by polepszyli pracę z kadrami, troskliwie wychowywali i ścieleli wysuwali na kierownicze stanowiska zdolnych młodych specjalistów, stwarzając im niezbędne warunki twórczego rozwoju. Jednocześnie z wysuwaniem młodych specjalistów należy swobodnie również najlepszych specjalistów - praktyków, umożliwiają im otrzymanie wykształcenia technicznego bez odierwania się od produkcji.

Uznać za niezbędne kierowanie z reguły młodych specjalistów, którzy ukończyli studia, bezpośrednio do przedsiębiorstw i dopiero po zdobyciu przez nich dostatecznego doświadczenia produkcyjnego zezwalać na angażowanie ich do pracy w instytutach naukowych - badawczych i biurach projektowych; zwiększyć liczbę specjalistów z średnim wykształceniem technicznym; rozwinąć na szeroką skalę szkolenie inżynierów i techników spośród praktyków

bez odierwania ich od produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji.

Plenum KC KPZR postanawia: Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitety krajowe i obwodowe partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by konsekwentnie wcielali w życie leninowskie zasady kierownictwa państwowego, zdecydowanie usprawniali kierowanie przemysłem, podwyższali kres biurokratyzmu i nieodpowiedzialnego stanowiska do swoich zadań. Ministrów i urzędy centralne winny zastępować się pracą organizacyjną i nadzorem nad inspekcją zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń i budów, ogólnym nadzorem nad realizacją planu produkcyjnego i technicznego i osiągnięciem nauki i techniki. Należy kontynuować prace nad ulepszeniem struktury kierownictwa przemysłu, zlikwidowaniem zbędnych ogniw organizacyjnych między ministerstwami a przedsiębiorstwami, zbliżeniem aparatu administracyjnego do produkcji, maszyn, aby aparat ten stał się bardziej oszczędny, jak najbardziej elastyczny, operatywny i elastyczny.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, kierowników centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw do usunięcia niedociągnięć w kierowaniu produkcją, zlikwidowania zbędnych ośrodków w administracji zakładów przemysłowych i w produkcji, połączenia kadr kierowniczych, zasilenia przedsiębiorstw, instytutów naukowych - badawczych i biur projektowych - konstrukcyjnych wysoko wykwalifikowanymi pracownikami, zdolnymi do zapewnienia nieustannego rozwoju i wprowadzenia nowych technik oraz umiennego kierowania produkcją.

Polecić ministrom, kierownikom urzędów centralnych, organizacjom partyjnym i radzieckim, by polepszyli pracę z kadrami, troskliwie wychowywali i ścieleli wysuwali na kierownicze stanowiska zdolnych młodych specjalistów, stwarzając im niezbędne warunki twórczego rozwoju. Jednocześnie z wysuwaniem młodych specjalistów należy swobodnie również najlepszych specjalistów - praktyków, umożliwiają im otrzymanie wykształcenia technicznego bez odierwania się od produkcji.

Uznać za niezbędne kierowanie z reguły młodych specjalistów, którzy ukończyli studia, bezpośrednio do przedsiębiorstw i dopiero po zdobyciu przez nich dostatecznego doświadczenia produkcyjnego zezwalać na angażowanie ich do pracy w instytutach naukowych - badawczych i biurach projektowych; zwiększyć liczbę specjalistów z średnim wykształceniem technicznym; rozwinąć na szeroką skalę szkolenie inżynierów i techników spośród praktyków

bez odierwania ich od produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji.

Plenum KC KPZR postanawia: Zobowiązać ministrów, kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitety krajowe i obwodowe partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by konsekwentnie wcielali w życie leninowskie zasady kierownictwa państwowego, zdecydowanie usprawniali kierowanie przemysłem, podwyższali kres biurokratyzmu i nieodpowiedzialnego stanowiska do swoich zadań. Ministrów i urzędy centralne winny zastępować się pracą organizacyjną i nadzorem nad inspekcją zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń i budów, ogólnym nadzorem nad realizacją planu produkcyjnego i technicznego i osiągnięciem nauki i techniki. Należy kontynuować prace nad ulepszeniem struktury kierownictwa przemysłu, zlikwidowaniem zbędnych ogniw organizacyjnych między ministerstwami a przedsiębiorstwami, zbliżeniem aparatu administracyjnego do produkcji, maszyn, aby aparat ten stał się bardziej oszczędny, jak najbardziej elastyczny, operatywny i elastyczny.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, kierowników centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw do usunięcia niedociągnięć w kierowaniu produkcją, zlikwidowania zbędnych ośrodków w administracji zakładów przemysłowych i w produkcji, połączenia kadr kierowniczych, zasilenia przedsiębiorstw, instytutów naukowych - badawczych i biurach projektowych - konstrukcyjnych wysoko wykwalifikowanymi pracownikami, zdolnymi do zapewnienia nieustannego rozwoju i wprowadzenia nowych technik oraz umiennego kierowania produkcją.

Polecić ministrom, kierownikom urzędów centralnych, organizacjom partyjnym i radzieckim, by polepszyli pracę z kadrami, troskliwie wychowywali i ścieleli wysuwali na kierownicze stanowiska zdolnych młodych specjalistów, stwarzając im niezbędne warunki twórczego rozwoju. Jednocześnie z wysuwaniem młodych specjalistów należy swobodnie również najlepszych specjalistów - praktyków, umożliwiają im otrzymanie wykształcenia technicznego bez odierwania się od produkcji.

Uznać za niezbędne kierowanie z reguły młodych specjalistów, którzy ukończyli studia, bezpośrednio do przedsiębiorstw i dopiero po zdobyciu przez nich dostatecznego doświadczenia produkcyjnego zezwalać na angażowanie ich do pracy w instytutach naukowych - badawczych i biurach projektowych; zwiększyć liczbę specjalistów z średnim wykształceniem technicznym; rozwinąć na szeroką skalę szkolenie inżynierów i techników spośród praktyków

bez odierwania ich od produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji.

Plan państwowy - prawem dla każdego ministerstwa, centralnego zarządu i przedsiębiorstwa

Jedną z najważniejszych cech zaawansowanego socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym jest planowy rozwój gospodarki narodowej. Przemysł jako całość oraz większość przedsiębiorstw przemysłowych z roku na rok nie tylko wykonuje zadania planowe, lecz również je przekracza.

Istnieją jednakże przedsiębiorstwa, a nawet poszczególne gałęzie przemysłu, które nie wykonują planu państwowego. Plenum KC KPZR zwraca szczególną uwagę na niedopuszczalną sytuację, jaka powstała w przemyśle leśnym i rybnym, które systematycznie nie wykonują zadań państwowych, co narusza godność państwa na poważnie straty.

W pracy szeregu ministerstw, urzędów centralnych i przedsiębiorstw nie wykorzystano jeszcze szkodliwej praktyki polegającej na tym, że wykonując plan produkcji globalnej, nie wykonuje się równocześnie zadań w zakresie nomenklatury i asortymentu wyrobów. Wiele przedsiębiorstw produkuje wyroby niskiej jakości.

Plenum KC KPZR zwraca uwagę na organizację gospodarczą i partyjną na to, że wciąż jeszcze nie prowadzi się należytej walki o polepszenie ekonomicznych wskaźników produkcji. Niektóre ministerstwa, urzędy centralne, kierownicy przedsiębiorstw i organizacje partyjne nie poświęcają należytej uwagi sprawie umocnienia rachunku gospodarczego jako podstawowej metody gospodarowania.

Niektóre ministerstwa, zamiast tego, by zapewnić wykonanie planów akumulacji przez każde przedsiębiorstwo, uzupełniają niedobór środków obrotowych zle pracującym.

Uznać za konieczne rozszerzenie uprawnień dyrektorów, kierowników wydziałów i majstrów w przedsiębiorstwach.

Kontynuować prace nad przekazywaniem poszczególnym republikom kompetencji co do części przedsiębiorstw przemysłowych ogólnozwiązkowego, znajdujących się na terytorium tych republik, jak również nad przeniesieniem siedzib centralnych zarządów, trustów, instytutów naukowych - badawczych i biur projektowych z Moskwy, Leningradu i stolic republik związkowych do ośrodków, w których koncentrują się zakłady odnoszących gałęzi przemysłu.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitety krajowe i obwodowe partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by konsekwentnie wcielali w życie leninowskie zasady kierownictwa państwowego, zdecydowanie usprawniali kierowanie przemysłem, podwyższali kres biurokratyzmu i nieodpowiedzialnego stanowiska do swoich zadań. Ministrów i urzędy centralne winny zastępować się pracą organizacyjną i nadzorem nad inspekcją zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń i budów, ogólnym nadzorem nad realizacją planu produkcyjnego i technicznego i osiągnięciem nauki i techniki. Należy kontynuować prace nad ulepszeniem struktury kierownictwa przemysłu, zlikwidowaniem zbędnych ogniw organizacyjnych między ministerstwami a przedsiębiorstwami, zbliżeniem aparatu administracyjnego do produkcji, maszyn, aby aparat ten stał się bardziej oszczędny, jak najbardziej elastyczny, operatywny i elastyczny.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, kierowników centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw do usunięcia niedociągnięć w kierowaniu produkcją, zlikwidowania zbędnych ośrodków w administracji zakładów przemysłowych i w produkcji, połączenia kadr kierowniczych, zasilenia przedsiębiorstw, instytutów naukowych - badawczych i biurach projektowych - konstrukcyjnych wysoko wykwalifikowanymi pracownikami, zdolnymi do zapewnienia nieustannego rozwoju i wprowadzenia nowych technik oraz umiennego kierowania produkcją.

Polecić ministrom, kierownikom urzędów centralnych, organizacjom partyjnym i radzieckim, by polepszyli pracę z kadrami, troskliwie wychowywali i ścieleli wysuwali na kierownicze stanowiska zdolnych młodych specjalistów, stwarzając im niezbędne warunki twórczego rozwoju. Jednocześnie z wysuwaniem młodych specjalistów należy swobodnie również najlepszych specjalistów - praktyków, umożliwiają im otrzymanie wykształcenia technicznego bez odierwania się od produkcji.

Uznać za niezbędne kierowanie z reguły młodych specjalistów, którzy ukończyli studia, bezpośrednio do przedsiębiorstw i dopiero po zdobyciu przez nich dostatecznego doświadczenia produkcyjnego zezwalać na angażowanie ich do pracy w instytutach naukowych - badawczych i biurach projektowych; zwiększyć liczbę specjalistów z średnim wykształceniem technicznym; rozwinąć na szeroką skalę szkolenie inżynierów i techników spośród praktyków

bez odierwania ich od produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji.

Plenum KC KPZR uważa, że realizacja zadań, jakie postawiła o sobie partia komunistyczna w dziedzinie dalszego potężnego rozwoju przemysłu socjalistycznego, wymaga od organizacji partyjnych znacznego wzmożenia pracy partyjno-organizacyjnej i partyjno-politycznej.

Plenum KC KPZR podkreśla, że w szeregu komitetów rejonowych, miejskich, obwodowych, krajowych i KC komunistycznych partii republik związkowych, w których koncentrują się zadania państwowe, plany produkcyjne i techniczne nie są wykonywane w sposób należyty. Wiele przedsiębiorstw produkuje wyroby niskiej jakości.

Plenum KC KPZR postanawia: Zobowiązać Państwowy Komitet Planowania ZSRR, Państwowy Komitet Ekonomiczny ZSRR, ministerstwa, urzędy centralne, KC partii komunistycznych i rady ministrów republik, krajowe i obwodowe komitety partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze do polepszenia ogólnopartijnego planowania rozmięszczenia sił produkcyjnych w kraju.

Uznać za konieczne rozszerzenie uprawnień dyrektorów, kierowników wydziałów i majstrów w przedsiębiorstwach.

Kontynuować prace nad przekazywaniem poszczególnym republikom kompetencji co do części przedsiębiorstw przemysłowych ogólnozwiązkowego, znajdujących się na terytorium tych republik, jak również nad przeniesieniem siedzib centralnych zarządów, trustów, instytutów naukowych - badawczych i biurach projektowych z Moskwy, Leningradu i stolic republik związkowych do ośrodków, w których koncentrują się zakłady odnoszących gałęzi przemysłu.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, komitetów centralnych partii komunistycznych i rady ministrów republik, komitety krajowe i obwodowe partii, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by konsekwentnie wcielali w życie leninowskie zasady kierownictwa państwowego, zdecydowanie usprawniali kierowanie przemysłem, podwyższali kres biurokratyzmu i nieodpowiedzialnego stanowiska do swoich zadań. Ministrów i urzędy centralne winny zastępować się pracą organizacyjną i nadzorem nad inspekcją zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń i budów, ogólnym nadzorem nad realizacją planu produkcyjnego i technicznego i osiągnięciem nauki i techniki. Należy kontynuować prace nad ulepszeniem struktury kierownictwa przemysłu, zlikwidowaniem zbędnych ogniw organizacyjnych między ministerstwami a przedsiębiorstwami, zbliżeniem aparatu administracyjnego do produkcji, maszyn, aby aparat ten stał się bardziej oszczędny, jak najbardziej elastyczny, operatywny i elastyczny.

Zobowiązać ministrów i kierowników urzędów centralnych, kierowników centralnych zarządów, dyrektorów przedsiębiorstw do usunięcia niedociągnięć w kierowaniu produkcją, zlikwidowania zbędnych ośrodków w administracji zakładów przemysłowych i w produkcji, połączenia kadr kierowniczych, zasilenia przedsiębiorstw, instytutów naukowych - badawczych i biurach projektowych - konstrukcyjnych wysoko wykwalifikowanymi pracownikami, zdolnymi do zapewnienia nieustannego rozwoju i wprowadzenia nowych technik oraz umiennego kierowania produkcją.

Polecić ministrom, kierownikom urzędów centralnych, organizacjom partyjnym i radzieckim, by polepszyli pracę z kadrami, troskliwie wychowywali i ścieleli wysuwali na kierownicze stanowiska zdolnych młodych specjalistów, stwarzając im niezbędne warunki twórczego rozwoju. Jednocześnie z wysuwaniem młodych specjalistów należy swobodnie również najlepszych specjalistów - praktyków, umożliwiają im otrzymanie wykształcenia technicznego bez odierwania się od produkcji.

Uznać za niezbędne kierowanie z reguły młodych specjalistów, którzy ukończyli studia, bezpośrednio do przedsiębiorstw i dopiero po zdobyciu przez nich dostatecznego doświadczenia produkcyjnego zezwalać na angażowanie ich do pracy w instytutach naukowych - badawczych i biurach projektowych; zwiększyć liczbę specjalistów z średnim wykształceniem technicznym; rozwinąć na szeroką skalę szkolenie inżynierów i techników spośród praktyków

bez odierwania ich od produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji; polepszyć kres częstym zmianom na stanowiskach kierowniczych oraz dążyć do wyrównania ich do produkcji.

Przed spotkaniem wielkiej czwórki

(Dokończenie ze str. 1)

tego kamienia i pokryta czerwona dachówka, mieszkaniec Genewy nazywał ją obecnie małym „Białym Domem”.

Sekretarz stanu USA John F. Dulles zamieszkała w 5-pokojowej willi „La Terrasse”. Willa ta znajduje się w odległości około kilometry od siedziby prezydenta Eisenhowera.

Premier Wielkiej Brytanii Anthony Eden i minister Spraw Zagranicznych Harold MacMillan zamieszkała w pałacyku „Reposoir” na brzegu Jeziora Genewskiego na przedmieściu Genewy, w odległości około 2 kilometrów od centrum miasta.

Premier Francji Edgar Faure zamieszkała w willi „Prevoisier”, a minister Spraw Zagranicznych Antoine Pinay — w willi „Montfleury”.

Na część 22 Lipca

(Dokończenie ze str. 1)

bryki wyprodukowali ponadplanowo 1010 kg przędzy oraz znacznie zmniejszyli ilość odpadków. Na wyróżnienie zasługują: prządka Stanisława Feja, która uzyskuje przeciętnie 123 proc. normy oraz wrzecieniarzka Maria Cieślowska, osiągająca 121 proc. normy.

Również z nadwyżką realizują zobowiązania robotnicy tkalni. Dotychczas wykonali oni ponad plan 2201 m tkanin i wydaliły zwiększyli ilość produkcji i gatunku. W realizacji zobowiązań przędzy tkacki Maria Zatorska i Leokadia Wojtowicz.

Lódzkie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane

ZAŁOGA BUDOWY NR 14 ZAOSZCZĘDZIŁA 1300 KG CEMENTU

Dobrymi wynikami pochlubić się mogą murarze, cieśle i zbrojarze Lódzkiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego pracujący na budowach województwa łódzkiego. Załoga budowy nr 14 w Tomaszowie zaoszczędziła 1300 kg cementu, 30 kg gwoździ oraz 6 ton piasku i żwiru.

Znaczne oszczędności uzyskał robotnik budowy Fabryki Mebli Giełczyński w Radomsku. Zaoszczędził on 100 kg cementu, 2 m sześć desek, 80 kg stali zbrojeniowej. Konkretnie te oszczędności osiągnął dzięki dwóm projektom racjonalizatorskim.

48 ZMP-owców rozładowało i ustawiło w koźły 11800 cegieł oraz 15 m sześć desek i desek. W pracach tych wyróżnili się: Engel, Piorunowski, Toruń, Gurtat, Żurek i Bies.

6 numer „Kroniki”

Najnowszy (6) numer „Kroniki” otwiera fragment nowej powieści Stanisława Piętki zatytułowanej „Pamiętniki”. Wiersze Jana Czarnego, Tadeusza Chrościelewskiego, przekład wiersza J. L. Perceca składają się na poetyckie wyposażenie numeru; reportaż reprezentuje „Nad Pilicą i gdzie indziej” Edwarda Szustera. Stanisław R. Dobrowolski i Jerzy Putrament zamieszczają wspomnienia o tragicznie zmarłym Jerzym Wyszyńskim.

W dziale publicystyki Julian Stawiński („W oczach zachodu”) pokazuje sytuację „szarego człowieka” w krajach metropolitalnych, a Wiesław Jakubowski pisze o wrażeniach wyniesionych z lektury prac uczestników konkursu „Expressu Łódzkiego” („Zwykłe życie”). Zysmund Gref racjonalizuje swoje wrażenia z pobytu w ZSRR („W teatrach i w pałacu”). O przedstawieniu sztuki S. Skowrońskiego „Maturzyści” w Teatrze Nowym — pisze Stanisław Bruz („Trudny egzamin dojrzałości”), o „Zapustach” Zofii Lorentz granych przez Teatr „Arlekin” — Jan Sztudzyński („Nowy bohater jaselek”).

Krytykę literacką reprezentują artykuły Stanisława Kazyńskiego („Nad wierszami Mariana Piechalla”) i Jerzego Paniewicza („Opowiadania Wirszy”). Artykuł Bronisława Chęcińskiego („W obronie poezji”) zajmuje się kłopotami i troskami autorów uprawiających tę dyscyplinę twórczości.

Dział satyry przynosi wiersz Jana Huszczy, fraszki Tadeusza Gieglera i Leopolda Lewina i przypominające pismo satyryczne „Stanczyk” wychodzące w Lublinie w 1944 roku. Ponadto w tym dziale znajdują się „Piorka z ogona” i nota „Obrazek o Anglikach”.

„Kronikarz” pisze o młodziwostkach Stanisława Kazyńskiego („Stanczyk”), o kłopotach i troskach autorów uprawiających tę dyscyplinę twórczości.

„Kronikarz” pisze o młodziwostkach Stanisława Kazyńskiego („Stanczyk”), o kłopotach i troskach autorów uprawiających tę dyscyplinę twórczości.

Imprezy artystyczne na Targach Poznańskich

DOROBK PLASTYKÓW

W Poznaniu otwarto dorobek artystów prac członków Związku Polskich Artystów Plastyków okręgu poznańskiego. Wystawa, poświęcona rozszerzeniu z uwagi na XXIV MTP, ukazuje bogaty dorobek artystów z naszego okręgu. Ogółem zgromadzono na wystawie 240 prac z zakresu rzeźby, malarstwa i grafiki. Wystawę zwiedzili m. in. liczni goście zagraniczni bawiący na Targach Poznańskich.

NOWY KABARET ARTYSTÓW

W Poznaniu otwarto nowy kabaret artystów pn. „Don Chichot”. Kabaret, który mieści się w pięknej kawiarni „W-Z”, zainaugurował swą działalność programem pt. „Zatargi poznańskie”. Kierownikami nowej placówki są: Jerzy Hoffman (kier. artystyczny), Bogdan Paluszewski (kier. literacki) i Jerzy Grzebiński (kier. muzyczny). Pierwszy program wyreżyserowany został przy współpracy Zenona Wiktorczyka.

Halo, Komitet Festiwalowy!

Słuchaj, potrzebne nam są festiwalowe odznaki sportowe. Wyobraź sobie, że wczoraj poszło 160 odznak. Rekord, co? — Dziś znów przychodzi nowa grupa młodzieży — z Zakładów I Dywizji Kościuszkowskiej. A ja już nie mam dla nich ani jednej odznaki! — Skąd je zdobyć?

— Ja w sprawie jutrzejszego pochodu. Zanotujcie, towarzyszu, że od nas wybierają się zespoły artystyczne...

— Przepraszam, macie tutaj żadne wykazy, sprawdźcie i podpiszcie, bo musimy je zaraz wysłać...

Od kilkunastu minut czekam na rozmowę z wiceprzewodniczącym Komitetu Festiwalowego ZMP-Polesie, członkiem Komitetu Festiwalowego tej dywizji — tow. Henrykiem Lesiakiem. Od kilkunastu minut, ilekroć rozpoczyna rozmowę, już po kilku zdaniach przerywa ją dzwonek uprzednio dzwoniącego telefonu, wykazy i papiery do natychmiastowego podpisu, wreszcie niespodziewanie wizyta interesantów z niecierpliwymi zwiłkami sprawami.

W czasie gdy tow. Lesiak rozmawia, informuje i tłumaczy — przysłuchuję się uważnie prowadzonym rozmowom, notuję niektóre zdania, cyfry. Te drobne, na pozór nie związane ze sobą sprawy, składają się na jedną całość, codzienność, czasem mało efektowną, a jednak pożyteczną i potrzeb-

na pracę Dzielnicowego Komitetu Festiwalowego.

Już tylko kilkanaście dni dzieli nas od V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie i przygotowania festiwalowe objęły cały kraj.

Celem sprawnej koordynacji prac związanych z Festiwalem, powołano do życia specjalne komitety, w skład których weszli przedstawiciele partii, organizacji młodzieżowych i społeczeństwa.

Jednym z lepiej pracujących komitetów festiwalowych na terenie Łodzi jest Komitet Dzielnicowy ZMP-Polesie. Pracę tego komitetu cechuje śmiała inicjatywa, oryginalne pomysły, nowe formy pracy z młodzieżą. Imprezy przedfestiwalowe organizowane są starannie, widać realną pracę komitetu, a młodzież zetempowska żyje sprawami zbliżającego się Festiwalu.

Ciekawą imprezą były np. dwukrotne pochody przyjaźni, w czasie których młodzież maszerując ulicami Łodzi manifestowała na cześć przyjaźni młodzieży całego świata, na cześć zbliżającego się Festiwalu.

Komitet Festiwalowy posiada łączność z poszczególnymi zakładami pracy. W ZPDZ im. E. Platera utworzono stały festiwalowy punkt informacyjny — gdzie na podstawie nadsyłanych biuletynów, no-

tatek z prasy informuje się młodzież o przygotowaniach do Festiwalu. Równie dobrze wygląda strona propagandowa w ZPDZ im. Rychnińskiego, gdzie pracownicy tych zakładów informowani są o przebiegu Czynu Festiwalowego za pomocą plansz i tablic z wykresami. Zresztą nie ma obecnie zakładu pracy, biura, sali produkcyjnej, która nie byłaby udekorowana flagami, transparentami, mówiącymi o zbliżającym się święcie młodzieży. Nie ma fabryki, gdzie nie umieszczono by nowej, często pomysłowo wykonanej gazetki ściennej.

Dobrym pomysłem było również zorganizowanie dla uczestników i delegatów Festiwalu czterech punktów śpiewu, gdzie zawodowi instruktorzy uczą młodzież wielu nowych, ładnych piosenek. Na Festiwalu nasza młodzież powinna naprawdę zasłużyć na miano „rozsiewanej”.

Praca Komitetu Festiwalowego nie ogranicza się jedynie do strony informacyjno-propagandowej. Specjalna sekcja organizacyjna zajmuje się sprawą realizacji Czynu Festiwalowego — czynu, który szeroko podjęła młodzież z dzielnic Polesie. Tak np. młodzież ZPB im. I. Dywizji Kościuszkowskiej podjęła zobowiązanie produkcyjne o wartości 142,328 zł oraz zobowiązanie społeczno-użytkowe — uporządkowania obiektów sportowych.

Może to i źle, że piszemy jedynie o samych osiągnięciach Komitetu Festiwalowego Dzielnicowego ZMP-Polesie. Czyżby praca Komitetu Festiwalowego nie posiadała żadnych braków? Oczywiście, tak nie jest. W nawale pracy popełniono niejedną błąd.

Poważnym zwłaszcza błędem jest to, że na 580 uczestników Festiwalu z dzielnic Polesie wybrano aż 439 zetempowców, a tylko 141 niezorganizowanych. Nie jest bynajmniej ten fakt niedopatrzaniem i tylko organizacyjnym. Świadczy on, że kół ZMP dzielnic Polesie są oderwane od młodzieży niezorganizowanej i że nie potrafili rozwinąć wśród niej należytej pracy ideowej — wychowawczej.

A przecież praca ta jest po II Zjeździe pierwszoplanowym zadaniem Związku Młodzieży Polskiej. Przygotowania do Festiwalu powinny więc być posłużone jako środek aktywizacji młodzieży niezorganizowanej i ilościowego, jak również jakościowego wzrostu kół ZMP. Tymczasem, jak świadczy przykład dzielnic Polesie i wielu innych dzielnic, środek ten zaprzeczono. Jest to fakt obciążający zresztą konto „winien” całej młodzieży organizacji ZMP. I nie przypominajmy sobie, że owa sama Komitetowi Festiwalowemu Dzielnic Polesie, który w powodzi szczegółów organizacyjnych zatracił widzenie pierwszoplanowych zadań politycznych. Trzeba będzie do wszystkiego w najbliższym okresie odrobić.

Nie docenił też Komitet Festiwalowy sprawy przygotowania podarków dla delegacji zagranicznych. Przedstawicielom festiwalowych komitetów zakładowych nie wyjaśniono dokładnie, że upominki powinny być wykonane przez samą młodzież, bo przecież o to chodzi, aby włożyła ona w upominki dla zagranicznych przyjaciół całe swe serce i całą pomysłowość.

Trzeba jednak przyznać, że komitet prowadzący pracę w niezupelnym składzie (8-10 osób, zamiast przewidzianych 15) nie zawsze mógł wszystko przeprowadzić sprawnie do końca, i trzeba wyznać, że dotychczasowe osiągnięcia komitetu są wyłącznie zasługą członków komitetów zetempowskich. Wkład innych or-

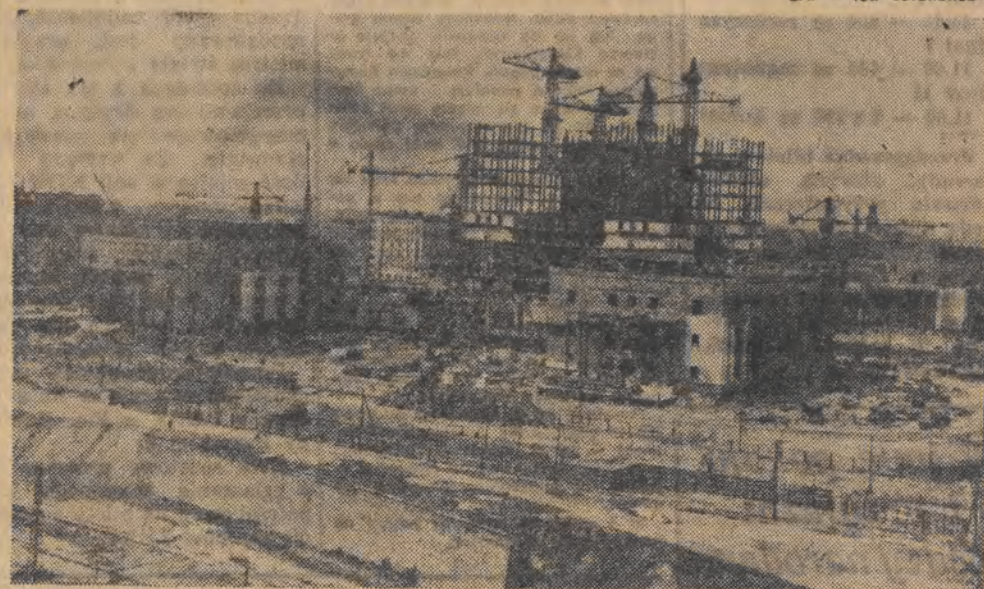
HISTORIA wielkiej budowy

W dniu 5 KWIEŹNIA 1952 R. w obecności Bolesława Bieruty podpisano w Warszawie umowę między Polską a ZSRR o budowie Pałacu Kultury i Nauki, daru ZSRR dla stolicy Polski. Umowę podpisał w imieniu rządu ZSRR — ówczesny ambasador Związku Radzieckiego w Polsce — Sobolew, zaś w imieniu rządu polskiego — prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz. CAF — fot. Baranowski

MAJ 1952 R. Trwają prace przy wykopach pod fundamenty Pałacu. CAF — fot. Baranowski

MAJ 1953 R. Konstrukcja wysokościowej części Pałacu została wniesiona do 10 piętra i już góruje nad miastem. CAF — fot. Czernogorski

WRZESIEŃ 1953 R. Skrzydła boczne są już pod dachem. Część wysokościowa ma już 20 pięter i jaśnieje z dala białą okładziną. CAF — fot. Dąbrowski

STYCZEŃ 1954 R. Tak oto wyglądał Pałac po ustawieniu na szczytach iglicy. CAF — fot. Baranowski

W FESTIWALOWYM OŚRODKU INFORMACYJNYM

Kilkadziesiąt interesantów przychodzi codziennie do Stołecznego Informacyjnego Ośrodka Festiwalowego, mieszczącego się w Klubie Międzynarodowej Książki i Prasy w Warszawie przy ul. Nowy Świat. Na różnorodne pytania dotyczące warszawskiego Festiwalu, jego przygotowań, przebiegu, dekoracji itp. odpowiadają pracownicy ośrodka — ZMP-owcy z Zarządu Stołecznego ZMP i dyżurni plastyk. NA ZDJĘCIU: ZMP-owiec Jan Siewko (drugi z prawej) udziela informacji interesantom.

Ukryte miliony

Utało się mniemanie — szczególnie wśród metalowców, że dobrze jest zawsze mieć trochę materiału w zapasie. W produkcji przecież różnie bywa. Często coś się zepsuje. Na skutek nieuwagi, nie zgrabia się wymiar danego detalu. Po co chodzić do działu kontroli technicznej, pisać raporty, wysłuchiwać przykrych uwag? Jeżeli jest pod ręką „zapas” — odpadała te klopoty. Złe wyprodukowaną sztukę wyrzucić się na śmieć, bierze się kawałek nowej stali czy metalu kolorowego i wszystko jest w porządku.

Tego rodzaju wypadki zdarzały się nierzadko w wielu zakładach przemysłu metalowego. Trzeba stwierdzić, że jeszcze i dzisiaj nie wszędzie przełamało do końca fałszywe mniemanie o tzw. „zapasach”.

W roku 1954 w Łódzkiej Fabryce Maszyn Jedwabniczych na skutek braków materiału na skutek braków materiału trzeba było wydać dodatkową wielokrotność cenowego surowca. Wiele różnych rodzajów surowca walało się po całym terenie. Nawet przed oknami dyrekcji leżały sterty żelaza.

Sprawami tymi zainteresowała się egzekutywa podstawowej organizacji partyjnej. 25 lutego br. odbyło się poszerzone posiedzenie egzekutywy, na którym omówiono dotychczasowy stan gospodarki materiałowej i wytyczono plany na najbliższy okres. Powołano również społeczną komisję zakładową. W marcu w oddziałach zorganizowano trójki, które zajęły się usprawnieniem gospodarki materiałowej. Dobre wyniki w pracy osiągnęła komisja wydziałowa nr 1 z przewodniczącym Cholewskim na czele. Wykryła ona i ułpniła wiele materiałów hutniczych (żeliwo i stal) wartości 112 tysięcy zł oraz obniżła stan zapasów ponadnormatywnych o 27,240 zł.

Skurcznica i Cieciński zajęli się magazynem i oddziałem mechanicznym. Wykryli oni tam poważne nadwyżki materiałowe. Zasługą tych pracowników jest również wyszukanie odbiorców na róż-

ne części leżące przez wiele lat w magazynie. Zakład posiadał również wiele zbędnych narzędzi wartości 178 tys. zł.

Do pracy komisji zyciennie odnosili się tokarze, odlewnicy i monterzy. Sami robotnicy wskazywali, gdzie leżą odpady i niepotrzebne części. Niektórzy samorzutnie przynosili odpady do punktów zbiórki. W sumie — przeprowadzona akcja wyzwołała nowe rezerwy cennych surowców, które przy właściwej gospodarce zostaną należycie wykorzystane.

Tow. Śmiechowski — I sekretarz podstawowej organizacji partyjnej w Zakładach M-3 mówi: — W tym roku energicznie zabraliśmy się do pracy nad uporządkowaniem gospodarki materiałowej. Zaczęliśmy tak jak w innych zakładach — od posiedzenia egzekutywy, powołania komisji.

To był pierwszy etap naszej pracy. Celem naszym było zainteresować całą załogę tą akcją. Na jednym z zebrani partyjnych towarzysze otrzymali zadanie przodowania w wykrywaniu nadmiernych zapasów materiałowych i udzielania wydatnej pomocy komisjom. Wiele członków partii weszło w skład tych komisji.

Wykładowcy szkolenia partyjnego otrzymali również zadanie: mówić na wykładach o zagadnieniach dotyczących planowej gospodarki materiałowej, o oszczędności. Pozytywnie przebiegał ten kierunek, jak i ofiarne prace komisji — przyniosły pozytywne rezultaty. W montowni wykryto półtony tonu miedzi i pół tonu blachy miedzianej. Wprawdzie tow. Staniszek, mistrz montowni, upierał się, że zapas w oddziale musi być... na wszelki wypadek, ale sekretarz Śmiechowski przekonał go, jak niebezpieczne są teoryjki o „końcowych zapasach”.

W czasie przeprowadzanej kontroli ujawniono na przykład, że zakład posiada wiele różnych materiałów, o których nikt z kierownictwa nie wiedział. Ich wartość wyniosła 570 tys. zł.

Wykrycie licznych rezerw materiałowych pozwoliło za-

kładom M-3 zręczyć się w roku bieżącym 910 kg stali szlachetnej, 5 ton mosiądzu odlewniczego i innych gatunków metalu.

Na przykładach tych dwóch zakładów widzimy, ile tysięcy złotych przez wiele lat leżało zablokowanych bezużytecznie. Ile ton cennego surowca poniewierało się po kątach.

Walcę o oszczędność surowca, o wykrywanie nowych rezerw prowadzić więc trzeba co dzień, systematycznie, wszędzie, w każdym zakładzie, w oddziale i na stanowisku pracy.

E. SZCZEPANIAK

ŚLADEM NASZYCH ARTYKUŁÓW

W ZPDZ im. Głazewskiego zmieniło się na lepsze

7 czerwca br. zamieściliśmy artykuł pt. „Wskazywać młodzieży jej miejsce”. W artykule tym była mowa o niewywiązywaniu się przez organizację partyjną w ZPDZ im. Głazewskiego ze statutowego obowiązku — kierowania pracą organizacji zetempowskiej. Sprawdziliśmy, jak obecnie kształtuje się sytuacja w zakładach. Okazuje się, że łowcy ustosunkowali się bardzo poważnie do krytyki prasowej, że krytykę tę potraktowali jako pomoc w usuwaniu niedociągnięć na odcinku kierowania pracą organizacji zetempowskiej. A co najważniejsze — wiele już zrobili, aby popępnienie błędów naprawić.

Głównym zarzutem, który stawiał artykuł, był brak pracy z kadrami zetempowskimi ze strony organizacji partyjnej, brak codziennego kontaktu organizacji partyjnej, kontaktów członków partii z życiem i pracą organizacji zetempowskiej. Towarzysze z Zakładów im. Głazewskiego tą właśnie sprawą zajęli się szczególnie uważnie. Uchwała przyjęta na partyjnym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, uchwała, na której potrzebę wskazywał artykuł, nakłada na grupy partyjne obowiązek udzielania codziennej pomocy organizacji zetempowskiej, likwidując praktykowaną do tego czasu wąską pojętą pomoc egzekutywy za pośrednictwem towarzyszy „delegowanych do spraw ZMP”. Na zebraniach zarządu zakładowego uczestniczyli stale II sekretarz, tow. Kowalska, często bywa również na nich I sekretarz, tow. Zasada. Pracą

zetempowców interesuje się coraz więcej towarzyszy. Tow. I. Sira, taśmowa, troszczy się o to, by zetempowcy stale podnosili swoje kwalifikacje zawodowe, aby uczyli się pracować na różnych maszynach, stale opiekując się taśmą młodzieżową. Tow. M. Rakusowa, członkini egzekutywy, inicjatorka współzawodnictwa festiwalowego w krajalni — obecnie pomaga zetempowcom realizować bardzo poważne zobowiązania festiwalowe. Tow. L. Dąbrowski, sekretarz oddziałowej organizacji na działy, tow. tow. Sypnafiak, Płoszyńska, Szulc, Słowikówna i inni coraz więcej czasu poświęcają pracy z zetempowcami. Łupkowska, Klat, Kusiak, Śmiałowski, Łaska, Chodorowicz, Cybulska, Bieniakowa, Jakubiak, Jarmowska i wielu innych przygotowują zetempowców do wstąpienia w szeregi kandydatów partii. Wynik tej pracy można zaobserwować szczególnie w przeciągu kilku ostatnich tygodni. Podczas gdy w roku ubiegłym tylko 9 zetempowców wstąpiło do partii, to w tym roku, w jednym tylko miesiącu — czerwcu — do partii wstąpiło 4 zetempowców.

Coraz lepsze kierownictwo partyjne pracą organizacji zetempowskiej pomaga zdobywać zarządowi zakładowemu ZMP — autorytet wśród młodzieży i zaufanie administracji zakładów, pomaga całej organizacji zetempowskiej w przygotowaniach do V festiwalu.

W. U.

○ mistrzostwo
Polski
juniorów

GŁOS SPORTOWY

Piłkarze Włókniarza coraz bliżej finału

Program minutowy zawodów lekkoatletycznych kadry narodowej

SOBOTA
dnia 16 lipca 1955 r.
Godz. 16.50 — uroczyste otwarcie
17.00 — 400 m ppł. eliminacja I
17.05 — 400 m ppł. eliminacja II
17.15 — 100 m kobiet finał I, oszczędzając
17.20 — 100 m kobiet finał II
17.25 — 100 m mężczyzn eliminacja I, skok wzwyż mężczyzn
17.30 — 100 m mężczyzn eliminacja II
17.35 — 80 m ppł. finał I
17.50 — 110 m ppł. finał I
18.00 — 1500 m, w dal kobiet, kula kobiet
18.15 — 100 m mężczyzn finał
18.25 — 80 m ppł. finał II
18.35 — 110 m ppł. finał II, kula mężczyzn
18.45 — 4 x 100 m kobiet
18.50 — 4 x 100 m mężczyzn
19.00 — 5000 m.

NIEDZIELA
dnia 17 lipca 1955 r.
Godz. 11.00 — 400 m ppł. finał I, oszczędzając
11.05 — 400 m ppł. finał II
11.15 — 200 m kobiet, trójskok
11.20 — 200 m mężczyzn finał I
11.25 — 200 m mężczyzn finał II
11.35 — 400 m mężczyzn finał I
11.40 — 400 m mężczyzn finał II
11.50 — 4 x 100 m kobiet

Przedprzedaż biletów na zawody, których obsadę przewidywano, że będą niezwykle ciekawe — rozpoczyna się w dniu dzisiejszym. Ceny biletów są bardzo przystępne: normalne zł 4, ulgowe zł 2. Nabywać je można w MPK, Piotrkowska 77.

W imię pokoju
i przyjaźni
między narodami

50 tysięcy kilometrów na rowerze

NA ZDJĘCIU: Misiraj Jayaswal w rozmowie z Marią Kaczorowską — przedstawicielką Polskiego Komitetu Organizacyjnego V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów.

4 kwietnia 1952 r. trzydziestoletni hindus Misiraj Jayaswal — inspektor szkolny w prowincji Bihar, wyruszył na rowerze na objazd swego pięknego kraju, traktując tę wycieczkę jako pierwszy etap podróży dokoła świata, która postanowił odbyć pod hasłem walki o pokój i braterstwo między ludźmi. Była to droga trudna i ciężka. Po Indiach wiodła ona przez kraje: Nepal, Zanzibar, Tanganikę, Kenię, Ugandę, Sudan, Egipt, Liban, Syrię, Turcję, Grecję, Bułgarię, Jugosławię, Węgry, Austrię, Cze-

W pierwszym meczu eliminacyjnym o wejście do finału mistrzostw Polski juniorów piłkarze Włókniarza pokonali wczoraj Unię z Tomaszowa 6:2 (3:0).

Bramki dla Włókniarza zdobyli: Bączak 3, Krajewski 2 i Kowalski. Dla Unii — Grzeszyk 2.

Sędziował Nowak (Kielce). Widzów ponad 600.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

W pierwszym meczu eliminacyjnym o wejście do finału mistrzostw Polski juniorów piłkarze Włókniarza pokonali wczoraj Unię z Tomaszowa 6:2 (3:0).

Bramki dla Włókniarza zdobyli: Bączak 3, Krajewski 2 i Kowalski. Dla Unii — Grzeszyk 2.

Sędziował Nowak (Kielce). Widzów ponad 600.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

nak do tego, gdyż w kilka minut później gospodarze strzelili czwartą bramkę, po której ponownie opanowali sytuację na boisku.

W końcowych minutach meczu oni przynajmniej przeważali, zdobywając dalsze dwie bramki. W drużynie zwycięzców najlepiej zagrał Bączak, Skibiński, Krajewski i po przerwie Paprocki. U gości najbardziej podobał się Krawczyk w bramce i Pikul na lewym skrzydle.

W niedzielę juniorzy Włókniarza rozegrają w Radomiu drugi eliminacyjny mecz — z Radomiakiem.

Gospodarze strzelili przeciwnikowi aż 6 bramek i przy najmniej taką samą porcję supercelnych okazji do zdobycia dalszych golów zaprezentowali.

Włókniarze przewyżsili pod każdym względem swoich przeciwników i mogli wygrać w wyższym jeszcze stosunku, gdyby celniej strzelali. Co prawda i Unia pokazała „łwi pazur” i mimo że jej ataki trwały stosunkowo niedługo, poprawili oni w tym czasie wynik z 3:0 na 3:2 i byli bliżej wyrównania. Nie doszło jed-

Dla uczczenia V Festiwalu Młodzież ZPB im. Stalina obejmuje szefostwo nad Łódzkim Aeroklubem LPŻ

Zaloga i młodzież ZPB im. Stalina pragną godnie uczcić V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów zgłoszając propozycję objęcia szefostwa nad Aeroklubem Łódzkim LPŻ.

Aeroklub LPŻ szkoli młodych spadochroniarzy, szybowników i pilotów samolotowych, przygotowując młodzież do zaszczytnej służby w ludowym lotnictwie polskim, w lotnictwie komunikacyjnym oraz do pracy w przemyśle lotniczym.

Fakt objęcia szefostwa nad Aeroklubem przez ZPB im. Stalina stworzy dalsze możliwości wzbudzenia młodzieży robotniczej do lotnictwa.

Delegacja załogi ZPB im. Stalina odwiedziła pilotów i pracowników Aeroklubu, zapoznając się z ich pracą oraz przeprowadziła wspólne rozmowy w sprawie zawarcia umowy „szefostwa”.

W wyniku narady postanowiono, że 31 bm. nastąpi oficjalne objęcie szefostwa nad Aeroklubem Łódzkim przez ZPB im. Stalina, przy czym w ramach tej uroczystości piloci Aeroklubu wykonają dla załogi tych zakładów pokazy lotnicze.

W związku z V Festiwalem Młodzieży i Studentów w Warszawie oraz świętem 22 Lipca, ZMP-owcy ze Spółdzielni Inwalidów Niewidomych „Pracownik” zobowiązali się udekorować okno w sali produkcyjnej, porożysząc na ścianach plakaty okolicznościowe oraz wydać gazetkę świąteczną związaną tematycznie z V Festiwalem.

Zobowiązania zdobywca złotych odznak festiwalowych w trzech dyscyplinach sportowych: w biegu na 60 m, rzucie kulą i skoku w dal, zrealizowało do chwili obecnej 7 osób.

Uśmiechnij się — Ring ringiem, proszę pana, białeznę muszę gdzieś powieści! Architektki zapomniały wybudować w naszym domu strych!

RADIO
PIĄTEK, 15 LIPCA 1955 R.
FALA 252,1 m.

WIADOMOŚCI: 5.55, 6.00, 7.00, 7.40, 12.04, 14.00, 15.15, 21.30, 22.30, 7.50 „Błękitna szata”. 8.05 Koncert poranny. 8.45 Pieśń w wykonaniu krakowskiego chóru „1155 Chwała muzyki”. 12.10 Przegłoszenie stolicy. 12.15 Muzyka rozrywkowa. 12.30 „Na swoją nutę”. 12.50 Audycja dla dzieci. 13.00 Informacje dnia. 13.05 Program dnia. 13.10 Koncert orkiestry symfonicznej. 13.15 Pieśń Mendelszyna. 14.00 Informacje. 14.05 Informacje o stanie wód. 14.10 „Odszczepienie”. 14.15 Fragment opery. 14.20 Muzyka ludowa. 14.35 Koncert solistów w wykonaniu absolwentów Wydziału Sztuki Muzycznej. 14.40 15.25 Symfonia, opus 16 — Beethoven. 15.30 Muzyka dla wszystkich. 17.00 2. Język Związku Radzieckiego. 17.30 Łódzki dzieńnik radiowy. 17.45 Muzyka operowa. 18.00 Słownik naszych inżynierów. 18.15 Omówienie programu na dzień następujący. 18.20 Sonaty fortepianowe. 18.40 Koncert chóru „regimentu wojskowego”. 19.00 Muzyka aktualności. 19.25 Raport literacki. 19.40 Kompozycja tygodnia. 20.25 Audycja aktualna. 20.40 2. melodii i piosenek przez świat. 21.30 Kronika sportowa. 22.00 Koncert symfoniczny. 22.55 Felieton. 23.05 Dalszy ciąg koncertu.

TEATRY
ST. JARACZA (St. Jaracza 27) — godz. 19 — „Krokwicę i Górale”.
OWSZECHNY (Obr. Stalingrada 21) — godz. 19 — „Współwinni”.
MŁODEGO WIDZA (Moniuszki 40) — godz. 19 — „Moralność pani Dulskiej”.

WYSTAWY
W Zach. Muzeum Sztuki (Wielkopolskiego 30) — wystawa pn. „Revolucja 1905 r. w Łodzi i okolicy”. Wystawa czynna we wtorki, środy i czwartki od godz. 14 do 20, w piątki i soboty od godz. 9 do 15, w niedzielę od godz. 10 do 16.

OSRODEK PROPAGANDY SZUKI (Dok. Stenkiwka) — wystawa pn. „Dorobek naukowców łódzkich w okresie minionego 10-lecia”. Wystawa czynna codziennie oprócz niedziel i świąt od godz. 11 do 19.

PUNKT WYSTAWOWY CBWA (Piotrkowska 102) — wystawa pn. „Uczniowie Spółdzielni Artystycznej — czynna codziennie oprócz niedziel i świąt od godz. 10 do 13 i od 15 do 18, w niedzielę od godz. 10 do 18, w 20.

KINA
BALTYK (Narutowicza 20) — „Władca bałtycki nr 1” — godz. 16, 18.15, 20.30.
GODWINA (Tuwima 2) — „Program filmów dokumentalnych i kulturowo-oświatowych” — „Płoc inwalidów”, „Batalion jest teraz nasz”, „Normalizacja”, „KF 25-55” — godz. 16, 18, 20.30.
Program dnia najmłodszych — „Niebieskie liście”, „Samolubna matka”, „Garmuszek, niepełni siła” — godz. 16, 17.

MŁODA GWARDIA (Złotych 2) — „Wakacje pana Huiot” — godz. 16, 18, 20.
MUZA (Pabianicka 123) — „Jutro będzie to panna” — godz. 18, 20.
POLONIA (Piotrkowska 67) — „Mocłowo” — godz. 16, 18, 20.
PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 70) — „Czyżby” — godz. 18, 20.

Dyżury aptek
Dzisiejsze dyżury następują: apteki: Amil Czerwonej 53, plac Wolności 2, Nowaki 91, Kalszewska 81, Gdańska 23, Woryńskiego 63, al. Kościuski 45.

DYŻURY SZPITALI
Chirurgia: dziś całą dobę dyżurują Szpital im. dr. Pięgowo, ul. Włocławskiej 193.
Internia: dziś całą dobę dyżurują Szpital im. dr. Jonschera, ul. Przedzianowej 75.
Dyżur polonistyczno-lingwistyczny: dziś, 5 do 20 dyżurują Szpital im. dr. H. Woli, ul. Łagiewnicka 34-36, od godz. 20 do 8 dyżurują Szpital im. Cury-Skłodowskiej, ul. Cury-Skłodowskiej 15.

Ważne telefony
Straż Pożarna — 8
Pogotowie Ratunkowe — 254-44
Miejsko Komenda MO — 253-46
Miejsko Ośrodek Informacji — 159-15.

otrzymają mieszkańcy Łodzi na 22 lipca

W tym roku, podobnie jak w latach ubiegłych, w dniu 22 lipca przewidziane jest w naszym mieście oddanie do użytku publicznego szeregu nowych obiektów gospodarczych i społecznych.

Jednym z większych obiektów będzie przedziałnia przy ul. Starorudzkiej. Oddany zostanie również do użytku nowy pawilon chirurgiczny w Szpitalu im. dra Jonschera, przy ul. Przedzianowej 75.

Oddział ten, obliczony na 100 łóżek, posiadać będzie pięć sal operacyjnych, własne laboratorium, rentgen i szereg innych najnowocześniejszych urządzeń leczniczych.

W lipcu zostaną także oddane do użytku trzy duże bloki mieszkalne: blok nr 407 o 150 izbach mieszkalnych, blok nr 18 o 158 izbach i blok 29 o 114 izbach.

Poza tym otwarte zostaną dwa nowe sklepy w bloku nr 2 przy ul. Obywatelskiej — sklep mięsno-wędliniarski w bloku nr 110 przy ul. Franciszkańskiej, damski „Gallux” przy ul. Piotrkowskiej 90 i wiele innych.

UWAGA, uczestnicy konkursu
LIGI OCHRONY PRZYRODY i „GŁOSU ROBOTNICZEGO”

Wczoraj zakończony został konkurs obrazkowy Ligi Ochrony Przyrody i „Głosu Robotniczego” pod hasłem: „CO I DLACZEGO CHRONIMY”.

Uczestnicy po wypełnieniu warunków konkursu stają się członkami Ligi Ochrony Przyrody, wśród których rozdawane zostaną nagrody: aparat fotograficzny, rzutki filmowe, kolorowe filmy przyrodnicze, sprzęt turystyczny — sportowy, nutrie hodowlane, króliki rasowe, barwne chusteczki o motywach przyrodniczych, cebulki i nasiona cennych kwiatów, skrzynki legowe dla ptaków, książki i broszury przyrodnicze, artystyczne broszki, naszyjniki itp.

Zgodnie z warunkami konkursu pod każdym obrazkiem należy napisać nazwę chronionego zwierzęcia lub rośliny oraz podać, dlaczego są chronione.

Należy załączyć deklarację według niżej podanego wzoru.

Roczna składka członkowska wraz z wpisowym dla nie biorących udziału w konkursie wynosi 14, dla uczestników konkursu wynosi 5.

Uczestnicy konkursu składają do koperty konkursowej 9 kolejnych wypełnionych kuponów, deklarację członkowską oraz dowód wpłaty zł 5 na konto Ligi Ochrony Przyrody NBP III Oddz. Miejski 907-9-362.

Wszyscy uczestnicy konkursu po wypełnieniu jego warunków otrzymają legitymację członkowską LOP.

Koperty z napisem „KONKURS” należy przesłać do redakcji „Głosu Robotniczego”, Łódź, ul. Piotrkowska 96, w okresie 7 dni od ukazania się ostatniego kuponu, tj. do dnia 21 bm.

Wyniki konkursu i losowania nagród podane zostaną w „Głosie Robotniczym” począwszy od dnia 28 bm.

DEKLARACJA CZŁONKOWSKA LIGI OCHRONY PRZYRODY
Imię i nazwisko
Adres
Proszę o przyjęcie mnie w poczet członków Ligi Ochrony Przyrody.

Powyższą deklarację załączyć do wyników konkursu.

Pracownicy poszukiwani
Murarzy — tynkarzy wyłącznie na roboty elewacyjne oraz murarzy na roboty czerwone w miejscu i na wyjazd zatrudni natychmiast Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego, Łódź, ul. Strzelczyńska 21. Dla zamieściowych zapewnione zakwaterowanie. W przypadku przeniesienia czasowego — dołączyć do rozkładu zapewnił, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wynagrodzenie wg układu zbiorowego w budownictwie. Blizsze szczegóły do omówienia na miejscu. Zgłoszenia przyjmuje dział kadr Łódź, ul. Strzelczyńska 21, w godzinach od 7 do 15. 1524-K

Tkaczy na krosna korowe i tkaczy na krosna angielskie zatrudni natychmiast Zakłady Przemysłu Złotego im. P. Bardowskiego w Łodzi. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny Łódź, ul. Gdańska nr 80. 1551-K

Majstrów przedziałników, prądki i pomocników na maszyny obróbkowe oraz kierowców finansowego z wysokimi kwalifikacjami przyjmą od zaraz Zakłady Przemysłu Tkanin Dekaracyjnych w Łodzi, ul. Dąbrowskiego nr 17/21. Zgłoszenia przyjmuje sekcja personalna. 1552-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział personalny. 1601-K

Inż. chemika ze znajomością farbiarstwa zatrudni Miejskie Państw. i Farbiarnie w Łodzi, ul. Ch. Hutera 34a. Reflektujemy na silę wykwalifikowaną. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr. 1602-K

Tkaczy lub tkaczki, pomagaczkę lub uczennic na przedziałnie, 2 smarowaczy, 2 murarzy oraz pracowników do straż przemysłowej i straż p. pożarowej zatrudni Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład „C” w Łodzi, ul. Kilińskiego 187. Z